

βλέψη πρὸς τὸν Θεὸν ὡς Πατέρα τῶν Φώτων, ἐξ οὗ καταβαίνει πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ δώρημα τέλειον (Ἰακωβ. α' ιζ') καὶ ὅπως ἐνθέρμως παρακαλέσῃ Αὐτὸν ἵνα λάβῃ τὴν ὁδηγίαν καὶ τὸν φωτισμὸν παρὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δι' οὗ διδίδει σύνεσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ πληροῖ τὰ πάντα σοφίαις (Ἰωβ) καὶ ἵνα κοινωνίαν ἔχῃ μετ' Αὐτοῦ πάντοτε ἐν τῷ Ἁγίῳ Αὐτοῦ Λόγῳ, δι' οὗ μόνον δύναται νὰ ἐννοήσῃ τί αὕτη ἐστὶ, ποία ἡ αἰτία τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς, καὶ ποῦ διευθύνεται, ὡσαύτως καὶ διὰ τῆς ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ προσλήψεως τοῦ Μακαρίου Σώματος καὶ αἵματος Αὐτοῦ ἐν ᾧ εἰσὶ πάντες οἱ θνητοὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως. (Κολ. β'. γ') καὶ οὕτω καθιερούτα ἐκυτὴν ἐν «Σώματι, ψυχῇ καὶ Πνεύματι» εἰς Αὐτόν, νὰ πράξῃ ὅτι καὶ ἂν ποιήσῃ πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν Αὐτοῦ, ζητοῦσα τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐπὶ πασῶν τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῆς. Οὕτω δὲ ἐκπαιδεύεται καὶ προετοιμάζεται διὰ τῆς τελείας ἀπολαύσεως πάσης ἀληθείας καὶ ἀγάπης ἐν τῇ μακαρίᾳ ὁράσει τοῦ Θεοῦ.

Τέλος δὲ προσφιλέστατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί, ἅς προσπαθήσωμεν ἵνα τηρήσωμεν τὴν ὁμόφωνον τάξιν τῆς ὥραιας ἐκείνης Κτίσεως ἐν ἣ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐτέθημεν, ὁ μὲν ἀνὴρ, ἅς ἀναμιμνήσκειται ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ χόρος ἐπλασεν αὐτόν, ἔδωκε δὲ αὐτῷ τὴν γυναικα ὡς τὸ καλλιστον Αὐτοῦ δώρημα. Ἡ δὲ γυνὴ ἅς ἀναμιμνήσκειται ὅτι αὐτὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός ἐστὶ, καὶ συνδέεται μετ' αὐτοῦ διὰ τὴν ζωὴν ταύτην καὶ διὰ τὴν αἰωνιότητα. Ἄς ἐπιμελεῖται τῶν πνευματικῶν χαρίτων, ἅς ὁ Θεὸς ἔδωκεν αὐτῇ χάριν τοῦ ἀνδρός ὡς καὶ χάριν ἐκυτῆς. Ἄς μὴ λησμονήσῃ ποτὲ ὅτι ἡ ἀληθὴς αὐτῆς καλλονὴ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγιότητι καὶ εὐσεβείᾳ, ἐν τῇ ἀγαθότητι καὶ ἡσυχίᾳ· ὅτι ἡ ἀληθὴς ἀξιοπρέπεια, ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία, ἡ ἀληθὴς δόξα, καὶ ἡ ἀληθὴς ἰσχὺς αὐτῆς συνίσταται ἐν τῇ πραότητι καὶ σεμνότητι, ἐν ἀγαθότητι καὶ ἡρεμίᾳ, ἐν τῇ μαλακότητι καὶ γλυκύτητι, φιλοστοργίᾳ καὶ ἀγάπῃ.

Πρὸ πάντων δὲ ἅς ἀναμιμνήσκειται τοῦτο ἐν τῷ εἶλω τοῦ Θεοῦ. Ἄς ἀναμιμνήσκειται ὅτι ἐπ' αὐτῆς εἰσὶν ὀφθαλμοὶ Ἀγγέλων, καὶ οἱ τοῦ Θεοῦ τῶν Ἀγγέλων.

Ἄς προσεύχεται ἐνθέρμως εἰς Αὐτόν ἵνα ἐκχέῃ ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτῆς τὰ δῶρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Παρακλήτου, καὶ ἡμέραν παρ' ἡμέραν αὐξήσῃ ἐν αὐτῇ τὰς Χριστιανικὰς ταύτας χάριτας. Τότε γενίσκεται προσφιλέστατη τῷ ἀνδρὶ καὶ ἡ καρδία αὐτῆς θὰ συνδεθῇ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διὰ τῆς ἀγίας ἀλύσου τῆς οὐρανίας ἀγάπης. Καὶ εἰς τοὺς Ἀγγέλους γενήσεται προσφιλέτης, εἵτινες μετὰ χαρᾶς θὰ προσβλέψωσιν αὐτῇ. Καὶ εἰς Αὐτόν τὸν Θεὸν ἀγαπητὴ γενήσεται. Περαιώσασα δὲ τὴν τοῦ βίου τούτου ὁδοπορίαν, ἐν ἣ ἐβούληται τὸν ἄνδρα, ἵνα ἰλαρῶς ὑποφέρει τὸν ζυγὸν τῆς θλίψεως ἐν ἀμικτωλῷ κόσμῳ, λήψεται ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ τῶν ἀπάντων Κριτοῦ, ὡραῖον τι κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.—ἀειθαλὲς στέμμα οὐρανίας καλλονῆς—λήψεται τὸν τῆς δόξης ἀμάραντον στέφανον.

M. M.

Ο ΑΠΟ ΚΑΝΑ ΛΙΘΟΣ

ΥΠΟ

CHARLES DIEHL

(Μετάφρασις Αἰκατερίνης Ζάρκου).

I

Μεταξὺ τῶν πολυκρίθμων λειψάνων, ἅτινα ἡ εὐλάβεια τῶν Βυζαντινῶν κατὰ τὸν Μέσον Αἰῶνα περισυνήγαγε, τὰ πολυτιμότερα καὶ τὰ μάλιστα περιζήτητα ὑπῆρξαν βεβαίως τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Σωτῆρος. Οὐ μόνον τὰ ὄργανα τοῦ πάθους τοῦ Σταυροῦ, ὁ ἀκάνθινος, στέφανος, ὁ σπόγγος, ὁ χρησιμεύσας πρὸς κατάσβεσιν τῆς δίψης τοῦ Ἰησοῦ, ἡ σινδὼν, ἐν ἣ περιετυλίχθη τὸ θεῖον σῶμα, ἡ λήκυθος, ἡ περιέχουσα τὸ ἔλαιον δι' οὗ ἐχρίσθη ὁ νεκρὸς αὐτοῦ¹ διετηρήθησαν μετ' εὐλαβῶς φροντίδος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Κωνσταντινουπόλεως· οὐ μόνον τὰ ἐνδύματα, ἅτινα ἐφόρει, ὁ πορφυρὸς μανδύας, τὰ πέδιλα² τὰ σπάργανα δι' ὧν περιετυλίχθη κατὰ τὴν γένεσιν τοῦ³ ἀπέβησαν ἀντικείμενον σεβασμοῦ τῶν πιστῶν, ἀλλ' ἔτι καὶ οἱ ἄφωνοι μάρτυρες τῶν θαυμάτων καὶ τῶν ἀλγηδόνων τοῦ Σωτῆρος. Οἱ βράχοι, οἱ λίθοι ἐφ' οἷς συνετελέσθη ἀξιωμακρὸν τι συμβάν τῆς ἐνδόξου αὐτοῦ ὑπάρξεως, συμπεριελήφθησαν ὑπὸ τῆς εὐσεβείας τοῦ κοινῶς μεταξὺ τῶν σεβαστοτάτων λειψάνων.

Εὐλὸς ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ τετάρτου αἰῶνος, διετήρουν ἐν Παλαιστίνῃ πλεῖστα τοιαῦτα μνημεῖα. Ἐν Ἱεροσολύμοις ἐδεικνύετο ἐν τῷ ναῷ τοῦ τάφου, ὁ λίθος, δν Ἰωσήφ ὁ ἀπ' Ἀριμαθαίας εἶχε κυλίσει πρὸ τοῦ μνήματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ δν ἄγγελος εἶχεν ἀφαιρέσει κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναστάσεως⁴ ἀλλαχοῦ δὲ ὁ κίων τῆς μαστιγώσεως, βεβαμμένος ἔτι ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Σωτῆρος⁵ καὶ ἡ σχισθεῖσα πέτρα, ἐφ' ἣς εἶχε στηριχθῇ ὁ σταυρὸς. Ἐν Συγχέμ⁶ νὰὸς ἐπίτηδες ἐγερεῖται ἐστὶ γὰρ τὸ φρέαρ παρὰ τὸ ὁποῖον ὁ Ἰησοῦς διελέχθη μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος⁷. Ἐν Βηθλεὲμ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Παργίας ἐδεικνύετο ἡ φάτνη, ἣτις ὑπῆρξε τὸ λίκνον τοῦ Κυρίου «καὶ τὰ ἐκ σκληροῦ λίθου προσκαλαία»⁷. Ἀπωτέρω ὑπῆρχεν ἡ

1) C. I. G. 8695 et 8809 Codinus de Signis éd. Bonn, p. 30 Niceph. Cr. éd. Bonn p. 24—25

2) Leo Diac. ed. Bonn, p. 165.

3) C. I. G. 8695, 8809

4) Lapis resurrectionis S. Sérôme, lettre 86 Cf. Antonium martyr. De locis sanctis, dans itinera hierosolymitana... latina lingua exarata, ed. T. Tobler et A. Molinier. I. p. 101 a 5:0 Aregulf (a 670) ibid. 1. p. 150, et la Chronique d'Ernouf, dans Guillaume de Tyr et P. Paris II. p. 478.

5) S. Jérôme ibid.

6) S. Jérôme ibid. Cf. Chronique d'Erdaoul. dans Guill. Tyr II, 508—509.

7) Guill. Tyr. II, 493.